

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมเข้าสู่ใจแล้วมีคุณค่า

ก่อนจ้งหัน

สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ ไม่ให้มีงานอะไรยิ่งกว่างานภาวนาของพระและผู้มาบำเพ็ญ
ในวัดนี้ นะ ให้หนักแน่นในทางภาวนาอบรมจิตใจ ใจนี้เป็นตัวสำคัญมากที่สุด โลกไม่มอง
กัน มองแต่พระพุทธรูปองค์เดียว มองโลกมีพระพุทธรูปองค์เดียวมองทั่วถึง
นอกนั้นไม่มอง ว่าอย่างนี้เลยถนัดใจกว่า คือใจนี้เป็นตัวสำคัญมากที่สุด ตัวพาเกิดพา
ตายได้รับความทุกข์ความลำบากทั้งหมดมาอยู่ที่ใจดวงเดียว ใจดวงนี้มีตัวพิชภัยอยู่ที่นั่น
ท่านเรียกกิเลส ความเศร้าหมองมืดตื้อ คือกิเลสอยู่ในใจ ธรรมก็มีอยู่ด้วยกันแต่แสดง
ออกมาไม่ได้ เพราะอำนาจของกิเลสรุนแรงมาก เพราะฉะนั้นความทุกข์จึงมากยิ่งขึ้นกว่า
ความสุข ความสุขมีน้อยมาก

เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายได้ถือพุทธศาสนา เป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว
พิสูจน์กันภาคปฏิบัติ พิสูจน์พุทธศาสนาเราพิสูจน์ด้วยภาคปฏิบัติ จะกราบพระพุทธรูปทุก
พระองค์ได้สนิทใจ โดยไม่ต้องได้เห็นพระองค์แหละ จ้าขึ้นนี้แล้วมันจะบอกไปหมดเลย
เพราะฉะนั้นจึงให้พากันอบรมจิตใจให้ดี จิตใจเวลานี้เป็นฟืนเป็นไฟแสดงเปลวตลอดเวลา
แสดงออก ความอยากนี่ละสำคัญ ความอยากความหวังนั้นหวังนี้พลุ่งๆ แล้วให้เจ้าของติด
ดินไปตาม ผิดหวังละมาก อยากส่วนมากผิดหวัง ได้มาแล้วไม่ถูกตามความอยาก เป็นภัย
ไปๆ

ขอให้ภาวนาด้วยความตั้งอกตั้งใจของเรา ในวัดนี้ผมไม่ให้มีงานอะไรนะ ตั้งแต่
ไหนแต่ไรมาวัดป่าบ้านตาดไม่ให้มีงานไต่ยิ่งใหญ่กว่างานภาวนา นี่ถือเป็นหลักทีเดียว
สำหรับวัดนี้ ให้ได้ภาวนากัน หากมีความจำเป็นจะรบกวนเพื่อนฝูงบ้างก็ให้มีเป็นกาลเวลา
แต่กำหนดไว้เสมอ ไม่ได้เหมือนภาวนา ภาวนานี้เอาตลอด ไม่มีว่ากำหนดเวลานั้นเวลานี้
ส่วนงานนอกเข้ามารบกวนนั้น หากจำเป็นจริงๆ ก็แยกให้เสียชนิดหนึ่งๆ แล้วปิดออกเข้าสู่
งานด้านภาวนา

ท่านทั้งหลายลงได้เห็นซิ เห็นใจเป็นยังไง อยู่กับใจไม่เคยเห็นใจตัวเองเป็นยังไง
พระพุทธรูปสอนลงที่ใจว่ามหาเหตุๆ เป็นยังไงมหาเหตุ นั่นนะ เอาคำสอนพระพุทธรูป
ปฏิบัติตามนั้นลองดู จะเห็นมหาเหตุ ขึ้นต้นมหาเหตุคือกิเลส ความติดความดี ความยุ่ง
เหยิงวุ่นวายเป็นฟืนเป็นไฟอยู่ที่หัวใจแสดงออกมาๆ ที่นี้มหาเหตุก็เอาจิตตภาวนาสอดเข้า
ไปๆ จะได้เริ่มเห็นกันๆ ระวังที่เป็นฟืนเป็นไฟลงด้วยน้ำคือจิตตภาวนาเรื่อย จิตใจจะเย็น

ขึ้น ๆ เมื่อเย็นขึ้นเต็มที่แล้วครอบโลกธาตุ ไม่มีอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าหัวใจที่ได้อบรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงขั้นธรรมธาตุ ไม่มีอะไรที่จะมาเสมอเหมือนได้แล้ว นี่ละใจสะอาดเป็นอย่างนั้นนะ

ใจสวยงาม ใจมีคุณค่า ไม่ได้เหมือนกิเลสมีคุณค่า ที่เสกสรรปั้นยอขึ้นมา อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี เสกขึ้นมาแข่งธรรม ธรรมเหมือนทองคำทั้งแท่ง กิเลสมันเหมือนมูตรเหมือนคู่อแข่งขนาดไหนมันก็เป็นกิเลสวันยังค่ำๆ แต่มันก็พอใจแข่ง ให้ออโยไม่มีออโยนะ กิเลสแข่งธรรมไม่มีออโย เหยียบไปจนได้ๆ นั้นแหละ แต่ผู้มีธรรมในใจเหยียบไม่ได้นะ ออกมาแ่งไหนๆ รู้หมดกลมายาของกิเลสออกแ่งได้รู้หมดๆ นั้นเรียกว่าธรรมเหนือโลก เหนือโลกก็คือเหนือกิเลสนั่นแหละ ถ้าไม่มีธรรมในใจจะมองไม่เห็นกิเลสเลย มีแต่กิเลสเหยียบเอาๆ

ให้ท่านทั้งหลายเอาภาวานานี้ไปปฏิบัติลองดู จะได้เห็นพระพุทธเจ้าสดๆ ร้อนๆ ว่านิพพานไปเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน ที่นั่นที่นี้ จ้าขึ้นในใจนี้เป็นอันเดียวกันหมดเลย ไม่ได้นิยมว่าไกลว่าใกล้ พระพุทธเจ้ามีก็พระองค์ถึงกันหมดเลย เหมือนเราเอามือจ่อลงน้ำมหาสมุทร จ่อลงเท่านั้นถึงกันหมดมหาสมุทร ที่นี้จิตนี้พอจ่อเข้าสู่ธรรมอันเลิศเลอเหมือนกันหมดเลย ท่านแสดงไว้ว่า บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่ตรัสรู้เป็นผู้บริสุทธิ์แล้วเสมอกันหมด ท่านว่าไม่จำเป็นจะต้องไปดูหน้าดูตา ดูอันนี้ถึงกันหมดเลย ท่านว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีผู้ใดยิ่งหย่อนกว่ากัน เสมอกันหมด คือจิตที่บริสุทธิ์เป็นธรรมล้วนๆ หรือธรรมธาตุแล้ว นี้เกิดขึ้นจากจิตตภาวนา ไม่มีใครที่จะรื้อฟื้นจิตขึ้นมาเป็นของเลิศเลอได้ นอกจากพระพุทธเจ้าเป็นพระองค์แรกๆ เท่านั้น ให้นำมาปฏิบัติ เราอยู่กับของเลว เอาของเลวไปแข่งธรรม เอาความทุกข์ไปแข่งความสุขมันแข่งได้ยังไง

ให้ตั้งใจภาวนาพระเรา อย่าดูอะไรยิ่งกว่าดูหัวใจ กิจการงานอะไรก็ตาม ให้ดูจิต สติติดแนบกับจิต หน้าที่การงานอะไรจะรอบคอบๆ ไม่ค่อยเผลอตว์ถ้าไม่เผลอสติ ถ้าเผลอสติอะไรก็ไม่เป็นทำทั้งนั้น สติเป็นสำคัญมาก แล้วปัญญาก็แนบกันไป

หลังจ้งหัน

โรงพยาบาลศรีเชียงใหม่ไม่ใช่บ่อยๆ นะ เฉพาะที่ก็ ๔ ไร่ ๔ ล้านที่ขยายออกไป มันแคบ อยู่ในย่านตลาด ไม่ได้ห่างออกไปนะ อยู่ติดกับตลาด ที่นี้ที่มันก็แคบ เราเลยให้ติดต่อกันที่ต่อกันไปนี่เขาจะขายไหม ให้ไปติดต่อ เขาโทรศัพท์ถึงกัน พูดกันเดี๋ยวนั้นตกลงเดี๋ยวนั้นเลยปั๊บปั๊บ ที่ ๔ ไร่ ๔ ล้าน แล้วถมดินอีก โถ ไม่ใช่เล่น มันอยู่ลึก ถมขึ้นให้เสมอเราบอกถมให้เสมอเลย เรายังไม่ลืมที่ไปซื้อที่ให้โรงพยาบาลสีชมพู แคบนิดเดียว ทางลงไปนาเขาเป็นทางตรงกลางมันก็ติดกับโรงพยาบาลอยู่เท่านี้ นอกนั้นก็ไม่มีที่ขยาย ถ้ามหาจะขายไหม จะขายสักเท่าไร ก็ไร่ ไปถามเขาได้ความแล้วเขาก็มาบอก ดูเหมือนที่ ๑๕ ไร่ แต่

ก่อนมัน ๙ ไร่ โรงพยาบาลนี้มี ๙ ไร่เท่านั้นเอง เราซื้อออกไป เขาขายเท่านั้น ๑๕ ไร่ ก็ซื้อเอาหมดทั้ง ๑๕ ไร่ ดูเหมือนไม่ถึงล้านนะ ๑๕ ไร่ แต่เวลาถมดินนี้ฟาดเสียล้านสามแสนกว่า โนนเห็นใหม่ละ ถมสูงให้มันเสมอกัน ค่าถมดินแพงกว่าที่ซื้อที่ดิน อย่างนั้นแหละ ล้านสามแสนหรือใจถมดิน ซื้อที่ดินไม่ถึงล้าน ขาดนิดหน่อย บทเวลาถมที่แพงกว่า

ทุกแห่งแหละ ซื้อที่ขยายที่ให้ถ้ามั่นแคบตรงไหน นอกจากเขาไม่ขายก็สุดวิสัย มีอยู่หลายแห่งที่ไปดูมันแคบอยู่ ที่ต่อกันไปเขาไม่ขายมันก็หมดปัญญา ก็ไม่ได้ซื้อแหละ คับแคบอยู่อย่างนั้น เช่นโรงพยาบาลดงหลวงนี่ก็แคบ เขาไม่ขายก็ไม่ได้ ถ้าขายก็ให้แล้ว อย่างนั้นละขยายๆ อย่างอำเภอฝางนี่ยกให้ทั้งโรงเลยเทียว เข้าไปเหมือนอยู่ในครัว เนื้อที่ ๘ หรือ ๙ ไร่ อยู่กลางตลาดเลย อู๊อู๊ อยู่ยังงี้ เข้าไปก็เห็นเอกซเรย์มันเสียแล้วแหละ เอาผ้าคลุมไว้เห็นมันโผล่ออกมา นั่นอะไร ศพอะไร เรว่าอย่างนั้น นั่นศพอะไรเอาผ้าคลุมไว้ นั่นเขาบอกว่าศพเอกซเรย์ เขาเลยพูดตลกเลยว่าศพเอกซเรย์ แล้วทำไมเป็นอย่างนั้น มันเสียใช้ไม่ได้ ให้เลย แน่ะ

จากนั้นก็แคบ เลยซื้อที่ใหม่ให้ดูเหมือน ๒๕ ไร่ หมดเท่านั้นแหละ เอาหมดเลยที่ ๒๕ ไร่ ยกอันนี้ออกไปเลย แต่เราบอกว่าเราไม่มีวัสดุสิ่งก่อสร้างให้ เราให้แต่ที่เท่านั้น ให้ติดต่อทางราชการเอา เราบอก เขารับรองว่าจะได้ เอา ถ้าได้เอาเลย เราก็ซื้อให้เลย ยกไปเลย ที่เก่านั้นก็ดูเหมือนจะเป็นสาธารณสุขไป ยกไปใหม่ ๒๕ ไร่ กว้างพอประมาณ เราไปดูเทียวหลังเขาทำเรียบร้อยแล้ว วัสดุสิ่งก่อสร้างมอบให้เขาทั้งหมด บอกว่าเรารับไม่ได้ เรารับให้แต่ที่เท่านั้น ซื้อให้ ๒๕ ไร่ หมดไปหลายล้านอยู่นะ อย่างนั้นละช่วยทุกแห่งทุกหน

ถ้าพูดถึงเรื่องการช่วยโลกนี้ เราอยากขึ้นนี้ วังนี้เลย เราไม่คุยเราเอาธรรมออกพูดนี่นะ เราไม่ต้องการความยกยอสรรเสริญ เหยียบย่ำทำลาย เราเป็นธรรมล้วนๆ เนื้อทั้งสองอย่างนี้แล้ว เราจะพูดโดยธรรมๆ ทุกอย่าง ผิดถูกบอกตรงไปตรงมา ถ้าลงได้ออกแล้วถูกทั้งนั้นแหละ พิจารณาเรียบร้อยแล้วออก จะปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามก็เป็นเรื่องของเขา แต่เรื่องธรรมที่ออกไปนี้ถูกต้องแล้วๆ อย่างนั้นละเรา ขยายที่ให้โรงพยาบาลไม่น้อยนะ ที่ซื้อให้หมดก็มีโรงพยาบาลอำเภอฝางแห่งเดียว นอกนั้นซื้อเพิ่มๆ อู๊อู๊ มากต่อมาก ทางไหนๆ ทางวาริชภูมินี้ก็เหมือนกัน เอากันครึ่งหนึ่งเลยเชียวนะ ที่ของเขาเอาหมดเลย ขยายออกกว้าง น่าดู

มันช่วยหลายแบบหลายฉบับ ถ้าพูดถึงเรื่องการช่วยโลกเราอยากยกนี้เลย เราช่วยเต็มกำลังจริงๆ โดยไม่หวังอะไรเลย ไม่เอาอะไรเลย มากน้อยเราไม่เคยเอามาติดมือเราเลย ออกหมด เพราะเราช่วยด้วยความเมตตา เราไม่ได้ช่วยด้วยความหวีโหยอะไร เราไม่มีช่วยล้วนๆ มีอะไรออกบริสุทธิ์ใจๆ จะจ่ายมากจ่ายน้อย ก็อย่างนี้ละ เขาว่าเท่านั้นๆ จ่ายตามนี้เลย ก็ถูกต้องตามนั้นแล้วใช้ใหม่ละ อย่างนี้ละเรียกว่าบริสุทธิ์ อย่างเขาวาก็แสน เอ้า

จ่ายเลย แน่嘛ันก็ถูกต้องแล้ว อย่างนั้นละจะจ่ายมากจ่ายน้อยให้มีเหตุมีผลถูกต้องดีงาม จ่ายชู้ๆ เราไม่เอา ต้องให้แม่นยำ หมดมากหมดน้อยให้มีเหตุมีผลครบๆ อยู่หมด เราทำสู่มสู่มทำไม่ได้นะ ทำอะไรเหมือนกันต้องแม่นยำๆ ไปตลอด จะหมดมากหมดน้อย เอ้า หมดไปด้วยเหตุผล เอาเหตุผลจับปั๊บๆ เข้าไปเลย

เราช่วยจริง ๆ เต็มกำลังความสามารถของเราละการช่วยโลก การก่อสร้างนี่ก็ สมบัติเงินทองที่รักสงวนของพี่น้องทั้งหลายโยยกออกมาช่วยพี่น้องร่วมชาติกัน ที่ไหนบกพร่องขาดเงินช่วยไปๆ โรงเรียนกับโรงพยาบาลนี่มากจริง ๆ โรงพยาบาลรู้สึกจะมากกว่าโรงเรียนเสียอีก โรงเรียนก็ว่ามากแล้ว แต่โรงพยาบาลยังมากกว่านั้น คือโรงพยาบาลไม่ขาดวรรคขาดตอน สร้างตึกให้เรื่อย ๆ โรงเรียนยังมีขาดบ้าง นี่ก็ขาดไป ฟังมาสร้างหลังนี้หลังหนึ่ง (โรงเรียนบ้านกกสะทอน) ขาดเป็นวรรคเป็นตอนบ้าง แต่โรงพยาบาลไม่ค่อยขาด ติดกันมาเรื่อย ๆ เราช่วยอย่างนี้แหละ

เงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานั้นให้ตายใจได้เลย บอกว่าเราไม่มีอะไรเลย ช่วยจริง ๆ ช่วยโลก ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ที่จะไปหยิบนั่นหยิบนี้ของพี่น้องทั้งหลายมา เราบอกไม่มี ตัดขาดเลย เราพอแล้วทุกอย่าง เห็นไหมอาหารบิณฑบาต ฉันทให้ตายก็ตายเหลือเฟือ แต่ผู้ทอดอยากขาดแคลนมียังงี้ก็ต้องดูกันให้ทั่วถึงซิ คนอยู่ด้วยกันไม่ดูกันจะดูใคร จะดูแต่ตัวของตัว คนที่ดูแต่ตัวของตัว คนนี้คอยเอาไรต์เอาเปรียบนะ คอยรัดคอยไถ คอยคดคอยโกงหลายสันพันคม คือคนที่มองดูตัวเอง ไม่ได้มองดูรอบด้าน ถ้ามองดูรอบด้านมันจะกระจายออกทันที ความจำเป็นที่ไหน ๆ เขากับเราจำเป็นมันก็เหมือนกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็ต้องเฉลี่ยถึงกัน ๆ นี่ละเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมไม่ได้มองแคบนะ ธรรมมองกว้างทีเดียว

เรานี้พอใจที่เราช่วยชาติคราวนี้ ช่วยสุดขีดสุดแดน สุดกำลังความสามารถทุกด้าน ทุกทาง ทางด้านวัตถุก็ดังที่เห็นนั่นแหละ หมดเลย มีเท่าไรทุ่มลงหมด ด้านนามธรรมเวลานี้ก็กำลังออก เทศนาว่าการก็ออกทั่วโลกมานานแล้ว ยังวิทยุในเมืองไทยเราก็กำลังกระจายออกไปเวลานี้ ธรรมนี้รู้สึกว่าคุณค่ามากนะ เข้าสู่จิตใจแล้วทุกสิ่งทุกอย่างจะดีไปตามๆ กัน ถ้าธรรมเข้าสู่ใจ นอกจากนั้นเลอะเทอะนะ อะไรจะมีมากมีน้อยไม่สำคัญ ถ้าธรรมเป็นหลักใจไม่มี สิ่งเหล่านั้นไม่แน่นอน ถ้ามีธรรมเป็นหลักใจแล้วแน่นอนไปตามส่วนของมัน ไม่สุรุ่ยสุร่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ไม่ลืมนื้อลืมตัว คือคนมีธรรมในใจ

ถ้าไม่มีธรรมในใจแล้วลืมตัวทั้งนั้นแหละคนเรา มีมากเท่าไรลืมตัวไป เดี่ยวเย่อหยิ่ง จองหงองและเหยียบบหัวคนอื่นไปด้วยนะ เป็นอย่างนั้นละกิเลส ถ้าธรรมไม่เหยียบ เหยียบไม่ลง เสมอกันหมดเลย อำนาจเมตตา ตั้งแต่เล็กถึงใหญ่เมตตาชานถึงกันหมด เสมอกันเหมือนอวัยวะของเรา นิ้วไหนๆ ก็ของเราๆ รักอันไหนมากอันไหนน้อย มันเท่ากันหมด

นั่น อันนี้ก็เหมือนกัน ความเมตตาเสมอกันหมดเลย ความเมตตาไปไหนเย็นไปหมดนั่นแหละ ขอให้เอาธรรมเข้าสู่ใจ จิตใจจะกว้างขวาง ตาของเราก็จะกว้าง หูก็จะกว้าง ความคิดความอ่านจะกว้างเพื่อผู้อื่น ๆ อย่าเพื่อเรา

เราเกิดมานี้เกิดมากับเพื่อนกับฝูง ต่างคนต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็ต้องมองกันคนเรา ถ้ามองไปแล้ว เรื่องราวที่ไม่ดีนั้นมีน้อยมากนะ เรื่องดีจะมากขึ้น ๆ ถ้าดูแต่เจ้าของ เรื่องราวที่ชั่วช้าลามกจะมากขึ้นโดยลำดับ ไปที่ไหนเดือดร้อน คนที่มองแต่เจ้าของไปที่ไหนมักจะทำความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น แต่คนที่มึจิตใจอันกว้างขวาง โดยอรรถโดยธรรมแล้วจะเย็นไปเรื่อย ๆ พวกกันจตจำเอา ธรรมไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เราฟื้นฟูธรรมขึ้นมา ในปัจจุบันนี้ก็คือหลงตาบว อีตาบวนี้แหละ ที่รื้อธรรมขึ้นมาให้ท่านทั้งหลาย ได้ทราบทั่วหน้ากัน ถอดออกมาจากหัวใจ ที่กระจำออกไปหมดออกไปจากใจนะ ไม่อย่างนั้นพูดไม่ได้

ไม่รู้ไม่เห็นพูดได้ยังไง มันเห็นมันรู้จักพูดออกมาตามส่วนเห็น อะไรที่ควรจะออกหนักเบาเล็กน้อยก่อนหลังมันก็ออกของมันไปเรื่อย ๆ เพราะมันเห็นอยู่ที่นี่ อะไรที่ยังหนักอยู่ก็ปล่อยไว้เสียก่อน อะไรที่ควรแก้ไขตัดแปลงก็ช่วยกันไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ นั่นละธรรมเป็นอย่างนั้น โลกอยู่ด้วยกันผาสุกด้วยธรรมนะ เราอย่าเข้าใจว่าอยู่ด้วยศถาบรรดาศักดิ์อยู่ด้วยความมั่งคั่งความมีดีเด่นโดยไม่มีธรรมในใจ อยู่ไม่ได้นะ ร้อน ถ้ามีธรรมในใจ คนทุกข์ก็ดี คนมั่งมีก็ดี เย็นไปตาม ๆ กันหมด ขอให้มึธรรมแทรกเข้าไปในใจเถอะ นี่ละเครื่องหล่อเลี้ยง ทุกสิ่งทุกอย่างสมบัติเงินทองจะเย็นไปตาม ๆ กันถ้าใจมีธรรมเสียอย่างเดียว ถ้าใจไม่มีธรรมร้อนไปหมดนะ ให้ท่านทั้งหลายนำธรรมนี้ไปปฏิบัติต่อใจตัวเอง ไปไหนท่านทั้งหลายจะมีเพื่อนฝูงมากทีเดียวนะ มีความเฉลี่ยเผื่อแผ่ เห็นใจเขาใจเรา ตาก็กว้าง หูก็กว้าง ใจก็คิดกว้าง ไม่คับแคบตีบตัน ไปไหนเบิกกว้างไปหมดเลย

ไปเมื่อวานขึ้นนี้ เราก็อัดไม่ได้นะ เราเอาของไปลงที่ด่าน คือเราไม่ลงรถแหละ ตั้งแต่ นั่งรถบัสเข้าไปจนกระทั่งมาถึงวัด ถึงลงรถทีเดียว ไม่ลงที่ไหนเลย ไปนี้บึ่งไป ไปถึงด่านนี้เปิดท้ายรถออก ขนของ ๆ ออก เสร็จเรียบร้อยแล้วบึ่งเลยเราไม่ลง ที่นี้ก็ไปด่านสุดท้ายที่มันน่าคิดนะ พอไปด่านสุดท้ายคนเต็มอยู่นั้น โห คนมายังไงมากมายนัก เราก้ไปจอด เขาเต็มอยู่นั้น พอไปจอดเปิดประตูรถออกจะเอาของลง พอเรามองเห็นนี้รู้หมดนะ ตาลูกกวาดแล้วรุมเข้ามาเลยเต็มไปหมด อ้าว มายังไงไปยังไง รู้ไหมว่าเป็นใคร โอ๊ย หลงตาบว รู้ได้ยังไง รู้ทางที่วิ อย่างนี้แหละ เราปั๊บปั๊บบอกว่า นี่จะไปยังไงกันเห็นมากมายนัก อ้อ จะไปนครสวรรค์ แล้วอยู่จังหวัดไหนละ อยู่จังหวัดชลบุรี

แล้วหัวหน้าเขาปั๊บปั๊บบเข้ามานี้ รู้สึกจะกระเทือนใจอยู่มากละท่า ถ้าคิดให้กว้างออกไปก็คือว่า ผู้นี้แหละผู้ช่วยโลก ความหมายว่าอย่างนั้น มันก็ถึงใจเขาละซิ ไม่เคยเห็น

หน้าก็ตาม เห็นในทีวีก็ทีวีช่วยโลกจะว่าไง พอปั๊บปั๊บมา เขาก็จับเท้าเราไปถูหัวเขา คนนั้น
 ละคนที่ เป็นหัวหน้า จับเท้าเราไปถูหัว เอ้า ถูอะไร เท้ามันสำหรับเหยียบขี้เหยียบตดเหยียบ
 อะไรไปอย่างนั้น ไม่ใช่เพื่อเหยียบหัวคน อู๊ย เหยียบหน่อยเถอะ ว่าอะไรยิ่งเอาใหญ่ แนะก็
 เป็นอย่างนั้น นี่มันก็กระเทือนถึงว่า ผู้นี้เองผู้ช่วยโลกนะ ถ้าจะคิดกว้างขวางออกไปก็คือผู้นี้
 แหละ มันก็ถึงใจเขาเองใช้ไหมละ

เคยเห็นหน้ากันอะไรคนนี้ ไม่เคยเห็น มาๆ จับฝ่าเท้าเราไปถูหัวเขา เอ้า ฝ่าเท้า
 สำหรับเหยียบขี้เหยียบตดไม่ได้เพื่อเหยียบหัวคน โอ๊ย เหยียบเถอะยิ่งถูใหญ่เลย เอาใหญ่
 เลย ถูเอาเสียจน...เอาละพอๆ ยิ้มแยมแจ่มใสทั่วหน้ากันหมด นี่เห็นไหม นี่ละเรื่องความ
 กว้างขวาง มันถึงกันหมดอย่างนี้ เราเคยเห็นกันที่ไหนกับเขา ทำไมรูมเข้ามาแล้ว
 เครื่องหมายก็คือว่า อู้มชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มองเห็นปั๊บเขารู้ทันทีว่าเป็นผู้นำการ
 ช่วยชาติในคราวนี้คือเรา แนะ มันกระเทือนถึงกันหมด เพราะฉะนั้นใจมันถึงลงทันทีเลย
 เท้าเราอยู่นี่มันก็ยังมาจับไปถูหัวมัน บอกว่าเท้านี้สำหรับเหยียบขี้เน้อ โอ๊ย ไม่สนใจ เหยียบ
 ขี้อะไร ขอเหยียบหัวสักหน่อยเถอะยิ่งถูใหญ่เลย ขบขันดีนะ

นี่ละหัวใจลงอย่างนั้นละ ธรรมพาให้ลง เราก็เลยไม่ลืม มันไปสัมผัสก็เลยเล่าเสีย
 ออกจากนี้ก็จะไปทางนครสวรรค์ มีโอกาสพากันมาเที่ยว เขาว่างั้นนะ มาจากจังหวัดชลบุรี
 มากนะ ไม่ใช่เล่นๆ รุมกันมาหมดเลย โอ้ เมืองชลเราก็ไป กลับเมื่อสองสามวันนี้แหละเรา
 ก็ว่างั้น ฟังกลับมาจากกรุงเทพเราก็มาที่นี่ ก็มีเท่านั้นไม่มีอะไร วันนี้ก็อย่าให้พูดมากนักละ
 เทศน์ขนาดนี้ก็พอดีแล้ว เรื่องธรรมเข้าสู่ใจ เรื่องธรรมเข้าสู่ใจมีคุณค่ามากนะ ขอให้ท่าน
 ทั้งหลายนำธรรมเข้าสู่ใจ ให้จิตใจกว้างขวาง ตาเบิกบานดูกันให้ทั่วถึงโลกเรา ตา ใจ ดูกัน
 ทั่วถึง เฉลี่ยถึงกัน เมตตาดูกัน จะกว้างขวางไปหมด ไม่ต้องถามถึงชาติชั้นวรรณะฐานะสูง
 ต่ำประการใด อยู่จังหวัดใดภาคใดไม่ต้องถาม มนุษย์เหมือนกันเท่านั้นเสมอกันหมดทั่ว
 โลก เมื่อธรรมะเข้าถึงนี้กระจายทั่วกันไปหมด ความดีถึงกันลงกันได้ ก็เห็นไหมละ อยู่ๆ ก็
 เอาฝ่าเท้าเราไปเหยียบหัวมัน เห็นไหมละ เคยเห็นกันที่ไหนสักที่ นั่นนะใจมันลง ลงเพราะ
 เหตุไรเขาก็รู้แล้ว เป็นอย่างนั้นแหละ ต่อจากนี้ก็จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz